إِلَيۡهِ يُرَدُّ عِلۡمُ ٱلسَّاعَةِۚ وَمَا تَخۡرُجُ مِن ثَمَرَٰتٖ مِّنۡ أَكۡمَامِهَا
به سوی او برگردانده می‌شود علم رستاخیز و بیرون نمی‌آید میوه‌ها از غلاف‌های خود

وَمَا تَحۡمِلُ مِنۡ أُنثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلۡمِهِۦۚ وَيَوۡمَ يُنَادِيهِمۡ أَيۡنَ
و باربرندارد هیچ مادینه‌ای و نمی‌نهد مگر به علم او و روزی که ندا کند ایشان را که کجا هستند

شُرَكَآءِي قَالُوٓاْ ءَاذَنَّٰكَ مَا مِنَّا مِن شَهِيدٖ (۴۷) وَضَلَّ
شریکان من گویند به تو اعلام کردیم نیست از ما هیچ گواهی (۴۷) و گم گردد

عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يَدۡعُونَ مِن قَبۡلُۖ وَظَنُّواْ مَا لَهُم مِّن مَّحِيصٖ (۴۸)
از ایشان آنچه که فرا می خوانند پیش از این و خواهند دانست که نیست برای ایشان هیچ گریزگاهی (۴۸)

لَّا يَسۡـَٔمُ ٱلۡإِنسَٰنُ مِن دُعَآءِ ٱلۡخَيۡرِ وَإِن مَّسَّهُ ٱلشَّرُّ فَيَـُٔوسٞ
خسته نمی شود انسان از درخواست خیر و اگر برسد به او سختی و گزند پس او به کلی ناامید

قَنُوطٞ (۴۹) وَلَئِنۡ أَذَقۡنَٰهُ رَحۡمَةٗ مِّنَّا مِنۢ بَعۡدِ ضَرَّآءَ مَسَّتۡهُ
[و] دلسرد می شود (۴۹) و اگر بچشانیم به او رحمتی را از طرف خود پس از آسیبی که برسد به او

لَيَقُولَنَّ هَٰذَا لِي وَمَآ أَظُنُّ ٱلسَّاعَةَ قَآئِمَةٗ وَلَئِن رُّجِعۡتُ إِلَىٰ
هر آینه گوید این [شایسته] برای من است و نمی‌پندارم رستاخیز را که برپا شود و اگر بازگردانیده شوم به سوی

رَبِّيٓ إِنَّ لِي عِندَهُۥ لَلۡحُسۡنَىٰۚ فَلَنُنَبِّئَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِمَا عَمِلُواْ
پروردگار خود حتماً مرا نزد او نیکوترین [حالت] است پس هرآینه آگاه می‌کنیم کسانی را که کفر ورزیده‌اند به آنچه می کرده‌اند

وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنۡ عَذَابٍ غَلِيظٖ (۵۰) وَإِذَآ أَنۡعَمۡنَا عَلَى ٱلۡإِنسَٰنِ
و حتما می‌چشانیم به آنان از عذابی سخت (۵۰) و چون نعمتی دهیم به انسان

أَعۡرَضَ وَنَـَٔا بِجَانِبِهِۦ وَإِذَا مَسَّهُ ٱلشَّرُّ فَذُو دُعَآءٍ عَرِيضٖ
روی برمی‌تابد و پهلو می گرداند [تکبر می کند] و چون برسد به او سختی و گزند پس او دارای دعایی گسترده است

(۵۱) قُلۡ أَرَءَيۡتُمۡ إِن كَانَ مِنۡ عِندِ ٱللَّهِ ثُمَّ كَفَرۡتُم
(۵۱) بگو خبر دهید مرا اگر باشد [قرآن] از نزد الله آنگاه کفر بورزید

بِهِۦ مَنۡ أَضَلُّ مِمَّنۡ هُوَ فِي شِقَاقِۭ بَعِيدٖ (۵۲) سَنُرِيهِمۡ
به آن کیست گمراه تر از آنکه او در ستیزی دور و دراز باشد (۵۲) به زودی بنمایيم به ایشان

ءَايَٰتِنَا فِي ٱلۡأٓفَاقِ وَفِيٓ أَنفُسِهِمۡ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمۡ أَنَّهُ ٱلۡحَقُّۗ
نشانه های خود را در کرانه های [آسمان و زمین] و در وجود خودشان تا روشن شود برای شان که او حق است

أَوَلَمۡ يَكۡفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ شَهِيدٌ (۵۳) أَلَآ إِنَّهُمۡ
آیا کافی نیست که پروردگار تو که همانا او بر هر چیزی گواه است (۵۳) آگاه باش همانا آنان

فِي مِرۡيَةٖ مِّن لِّقَآءِ رَبِّهِمۡۗ أَلَآ إِنَّهُۥ بِكُلِّ شَيۡءٖ مُّحِيطُۢ (۵۴)
در تردید اند از دیدار پروردگارشان آگاه باش که او به هر چیزی فراگیرنده است (۵۴)

ترتیبها ۴۲ | **سُورَةُ الشُّورَىٰ** | آیاتها ۵۳

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

حمٓ ﴿١﴾ عٓسٓقٓ ﴿٢﴾ كَذَٰلِكَ يُوحِيٓ إِلَيۡكَ وَإِلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكَ
حا، میم ﴿١﴾ عین، سین، قاف ﴿٢﴾ این چنین وحی می کند به تو و به آنان که پیش از تو بودند

ٱللَّهُ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ﴿٣﴾ لَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۖ وَهُوَ
الله پیروزمند سنجیده کار ﴿٣﴾ از آنِ اوست آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است و اوست

ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ ﴿٤﴾ تَكَادُ ٱلسَّمَٰوَٰتُ يَتَفَطَّرۡنَ مِن فَوۡقِهِنَّۚ
آن بلندمرتبهٔ بزرگ ﴿٤﴾ نزدیک است آسمان ها بشکافند بر فراز خود

وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمۡدِ رَبِّهِمۡ وَيَسۡتَغۡفِرُونَ لِمَن فِي
و فرشتگان تسبیح می گویند با حمد پروردگار خود و آمرزش می خواهند برای آنان که در

ٱلۡأَرۡضِۗ أَلَآ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٥﴾ وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ
زمین اند آگاه باش همانا الله اوست آن آمرزندهٔ مهربان ﴿٥﴾ و آنان که گرفتند

مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ ٱللَّهُ حَفِيظٌ عَلَيۡهِمۡ وَمَآ أَنتَ عَلَيۡهِم بِوَكِيلٖ
جز او کارسازانی را الله نگهبان است بر [احوال و اعمال] ایشان و نیستی تو بر ایشان نگهبان

﴿٦﴾ وَكَذَٰلِكَ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ قُرۡءَانًا عَرَبِيّٗا لِّتُنذِرَ أُمَّ ٱلۡقُرَىٰ وَمَنۡ
﴿٦﴾ و این چنین وحی کردیم به سوی تو قرآنی عربی را تا بیم دهی اهل مکه را و آنان را که

حَوۡلَهَا وَتُنذِرَ يَوۡمَ ٱلۡجَمۡعِ لَا رَيۡبَ فِيهِۚ فَرِيقٞ فِي ٱلۡجَنَّةِ وَفَرِيقٞ فِي
پیرامون آن اند و بیم دهی [مردم را] از روز گردآمدن [مردم در رستاخیز] که هیچ تردیدی در [آمدن] آن نیست گروهی در بهشت باشند و گروهی در

ٱلسَّعِيرِ ﴿٧﴾ وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ لَجَعَلَهُمۡ أُمَّةٗ وَٰحِدَةٗ وَلَٰكِن يُدۡخِلُ
آتش برافروخته [دوزخ] ﴿٧﴾ و اگر می خواست الله هر آینه می گردانید آنها را امتی یگانه و لیکن درمی آورد

مَن يَشَآءُ فِي رَحۡمَتِهِۦۚ وَٱلظَّٰلِمُونَ مَا لَهُم مِّن وَلِيّٖ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٨﴾
هرکه را بخواهد در رحمت خود و ستمکاران نیست برای ایشان هیچ یاری و نه یاوری ﴿٨﴾

أَمِ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَۖ فَٱللَّهُ هُوَ ٱلۡوَلِيُّ وَهُوَ يُحۡيِ ٱلۡمَوۡتَىٰ وَهُوَ
آیا گرفته اند جز الله کار سازانی را؟ پس، الله همان کار ساز [راستین] است و اوست که زنده می کند مردگان را و او

عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ﴿٩﴾ وَمَا ٱخۡتَلَفۡتُمۡ فِيهِ مِن شَيۡءٖ فَحُكۡمُهُۥٓ
بر هر چیزی توانا است ﴿٩﴾ و هرچه اختلاف دارید در آن از هرچیزی پس داوری آن

إِلَى ٱللَّهِۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبِّي عَلَيۡهِ تَوَكَّلۡتُ وَإِلَيۡهِ أُنِيبُ ﴿١٠﴾
با الله است این است الله پروردگار من بر او توکل دارم و به سوی او بازمی گردم ﴿١٠﴾

فَاطِرُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ جَعَلَ لَكُم مِّنۡ أَنفُسِكُمۡ أَزۡوَٰجٗا
پدید آورندهٔ آسمان ها و زمین است قرارداد برای شما از خودتان جفت‌هایی را

وَمِنَ ٱلۡأَنۡعَٰمِ أَزۡوَٰجٗا يَذۡرَؤُكُمۡ فِيهِۚ لَيۡسَ كَمِثۡلِهِۦ شَيۡءٞۖ
و نیز از چهارپایان جفت‌هایی می‌افزاید شما را در این [هم جفتی] نیست مانند او هیچ چیزی

وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡبَصِيرُ ١١ لَهُۥ مَقَالِيدُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ
و اوست شنوای بینا ۱۱ برای اوست کلیدهای آسمان ها و زمین

يَبۡسُطُ ٱلرِّزۡقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقۡدِرُۚ إِنَّهُۥ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٞ ١٢
فراخ می سازد روزی را برای هرکه خواهد و تنگ می دارد [برای هرکه خواهد] همانا او به هر چیزی داناست ۱۲

ربع حزب ۴۹
۞ شَرَعَ لَكُم مِّنَ ٱلدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِۦ نُوحٗا وَٱلَّذِيٓ أَوۡحَيۡنَآ
مقرّر داشت برای شما از دین آنچه را که سفارش کرده بود به آن نوح را و [نیز] آنچه را که وحی کردیم

إِلَيۡكَ وَمَا وَصَّيۡنَا بِهِۦٓ إِبۡرَٰهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰٓۖ أَنۡ أَقِيمُواْ ٱلدِّينَ
به تو و آنچه سفارش کردیم به آن ابراهیم و موسی و عیسی را که برپا بدارید دین را

وَلَا تَتَفَرَّقُواْ فِيهِۚ كَبُرَ عَلَى ٱلۡمُشۡرِكِينَ مَا تَدۡعُوهُمۡ إِلَيۡهِۚ ٱللَّهُ
و به پراکندگی نیفتید در آن گران است بر مشرکان آنچه دعوت می کنی آنها را به آن الله

يَجۡتَبِيٓ إِلَيۡهِ مَن يَشَآءُ وَيَهۡدِيٓ إِلَيۡهِ مَن يُنِيبُ ١٣ وَمَا تَفَرَّقُوٓاْ
برمی گزیند به سوی آن [دین] هرکه را خواهد و راه می نماید به سوی آن هرکه روآورد [به آن] ۱۳ و پراکنده نگشتند

إِلَّا مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلۡعِلۡمُ بَغۡيَۢا بَيۡنَهُمۡۚ وَلَوۡلَا كَلِمَةٞ
مگر پس از آنکه آمد برای آنان علم آن هم از روی سرکشی [ستم] و در میان خود واگر نبود سخنی

سَبَقَتۡ مِن رَّبِّكَ إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمّٗى لَّقُضِيَ بَيۡنَهُمۡۚ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ
که پیشی گرفته از سوی پروردگارت [در تأخیر عذاب] تا وقت معین البته داوری می شد میان ایشان [به نزول عذاب] و همانا آنان که

أُورِثُواْ ٱلۡكِتَٰبَ مِنۢ بَعۡدِهِمۡ لَفِي شَكّٖ مِّنۡهُ مُرِيبٖ ١٤
به ارث بدیشان داده شد کتاب پس از ایشان در شکی از آنند [شکی] سخت ۱۴

فَلِذَٰلِكَ فَٱدۡعُۖ وَٱسۡتَقِمۡ كَمَآ أُمِرۡتَۖ وَلَا تَتَّبِعۡ أَهۡوَآءَهُمۡۖ
پس برای این [دین] دعوت کن و پایداری‌کن چنان که فرمان یافته ای و پیروی مکن از هوس های آنها

وَقُلۡ ءَامَنتُ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِن كِتَٰبٖۖ وَأُمِرۡتُ لِأَعۡدِلَ
و بگو ایمان آوردم به آنچه که فروفرستاده است الله از کتاب و دستور یافته ام که دادگری کنم

بَيۡنَكُمُۖ ٱللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمۡۖ لَنَآ أَعۡمَٰلُنَا وَلَكُمۡ أَعۡمَٰلُكُمۡۖ
میان شما الله پروردگار ما و پروردگار شماست برای ما کردار ما و برای خودتان کردار شما

لَا حُجَّةَ بَيۡنَنَا وَبَيۡنَكُمُۖ ٱللَّهُ يَجۡمَعُ بَيۡنَنَاۖ وَإِلَيۡهِ ٱلۡمَصِيرُ ١٥
هیچ بحث و جدالی نیست میان ما و میان شما الله جمع می کند میان ما [و شما] و به سوی اوست بازگشت ۱۵

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ
و آنان که بگو مگو می کنند دربارهٔ الله پس از آنکه پذیرفته شده دعوت او دلیلشان

دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
باطل است نزد پروردگارشان و بر ایشان است خشمی [از جانب الله] و برای آنها عذابی سخت است

(۱۶) اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ ۗ وَمَا يُدْرِيكَ
(۱۶) الله است که فروفرستاد کتاب را به حق و افزار سنجش و چه چیزی آگاه می کند تو را

لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ (۱۷) يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
شاید رستاخیز نزدیک باشد (۱۷) به شتاب می طلبند رستاخیز را آنان که ایمان ندارند

بِهَا ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ ۗ
به آن و آنان که ایمان دارند در هراسند از آن و می دانند که آن حق است

أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ (۱۸)
آگاه باشید همانا آنان که بحث و جدل می کنند در آمدن رستاخیز هر آینه در گمراهی دور و درازی اند (۱۸)

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ ۖ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ
الله ریز بین است به بندگان خود روزی می دهد هرکه را خواهد و اوست آن نیرومند پیروزمند

(۱۹) مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ ۖ وَمَنْ
(۱۹) هرکه بخواهد کشتِ آخرت را می افزاییم برای او در کشت وی و هرکه

كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
بخواهد کشت دنیا را می دهیم به او از آن و نیست برای او در آخرت هیچ

نَصِيبٍ (۲۰) أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ
بهره ای (۲۰) آیا برای ایشان شریکانی است که مقرّر داشته اند برای آنها از دین

مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۗ
چیزی را که اجازه نداده است به آن الله و اگر نبود آن سخن قاطع [که داوری در رستاخیز خواهد بود] قطعاً داوری می شد میان ایشان

وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۲۱) تَرَى الظَّالِمِينَ
و همانا ستمکاران بر ایشان عذابی دردناک است (۲۱) می بینی ستمکاران

مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ ۗ وَالَّذِينَ
در هراسند از [کیفر] آنچه کرده اند و آن واقع شدنی است بر ایشان و آنان که

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ ۖ
ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته در باغ های بهشت اند

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ (۲۲)
برای ایشان است آنچه می خواهند نزد پروردگارشان این همان بخشش بزرگ است (۲۲)

ذَٰلِكَ ٱلَّذِي يُبَشِّرُ ٱللَّهُ عِبَادَهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِۗ قُل
این است آنچه که مژده می‌دهد الله به بندگانش همانان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته بگو

لَّآ أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ أَجۡرًا إِلَّا ٱلۡمَوَدَّةَ فِي ٱلۡقُرۡبَىٰۗ وَمَن يَقۡتَرِفۡ حَسَنَةً نَّزِدۡ
نمی‌خواهم از شما بر این[کار] هیچ مزدی مگر دوستی در خویشاوندی و هرکه انجام دهد کار نیکی را می‌افزاییم

لَهُۥ فِيهَا حُسۡنًاۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾ أَمۡ يَقُولُونَ ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ
برای او در آن نیکویی را همانا الله آمرزندهٔ قدرشناس است (۲۳) آیا می گویند که بسته است بر الله

كَذِبٗاۖ فَإِن يَشَإِ ٱللَّهُ يَخۡتِمۡ عَلَىٰ قَلۡبِكَۗ وَيَمۡحُ ٱللَّهُ ٱلۡبَٰطِلَ وَيُحِقُّ ٱلۡحَقَّ
دروغی را پس اگر بخواهد الله مُهر می نهد بر دل تو و نابود می سازد الله باطل را و ثابت می دارد حق را

بِكَلِمَٰتِهِۦٓۚ إِنَّهُۥ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿٢٤﴾ وَهُوَ ٱلَّذِي يَقۡبَلُ ٱلتَّوۡبَةَ
به سخنان خود زیرا او دانا به راز سینه ها است (۲۴) و اوست آن که قبول می کند توبه را

عَنۡ عِبَادِهِۦ وَيَعۡفُواْ عَنِ ٱلسَّيِّـَٔاتِ وَيَعۡلَمُ مَا تَفۡعَلُونَ ﴿٢٥﴾
از بندگانش و درمی گذرد از بدی ها و می داند آنچه می کنید (۲۵)

وَيَسۡتَجِيبُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضۡلِهِۦۚ
پاسخ می دهد به کسانی که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته و می افزاید ایشان را از بخشش خود

نصف حزب ۴۹

وَٱلۡكَٰفِرُونَ لَهُمۡ عَذَابٞ شَدِيدٞ ﴿٢٦﴾ ۞ وَلَوۡ بَسَطَ ٱللَّهُ ٱلرِّزۡقَ
و کافران وبرای شان است عذابی سخت است (۲۶) و اگر فراخ کردی الله روزی را

لِعِبَادِهِۦ لَبَغَوۡاْ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَٰكِن يُنَزِّلُ بِقَدَرٖ مَّا يَشَآءُۚ إِنَّهُۥ بِعِبَادِهِۦ
بر جمیع بندگان خود البته سرکشی می کردند در زمین ولیکن فرود آورد به اندازهٔ آنچه خواهد همانا الله بر بندگانش

خَبِيرُۢ بَصِيرٞ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ ٱلَّذِي يُنَزِّلُ ٱلۡغَيۡثَ مِنۢ بَعۡدِ مَا قَنَطُواْ
آگاه بیناست (۲۷) و اوست آن که فرود می‌آورد باران را پس از آنکه نومید شدند

وَيَنشُرُ رَحۡمَتَهُۥۚ وَهُوَ ٱلۡوَلِيُّ ٱلۡحَمِيدُ ﴿٢٨﴾ وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦ خَلۡقُ
و پراکنده می‌سازد رحمت خود را و اوست آن کارساز ستوده (۲۸) و از نشانه های او آفریدن

ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِن دَآبَّةٖۚ وَهُوَ عَلَىٰ جَمۡعِهِمۡ
آسمان ها و زمین است و آنچه پراکنده ساخته است در آنها[آسمان‌ها و زمین] از هر جنبنده‌ای و او بر گرد آوردن ایشان

إِذَا يَشَآءُ قَدِيرٞ ﴿٢٩﴾ وَمَآ أَصَٰبَكُم مِّن مُّصِيبَةٖ فَبِمَا
هرگاه بخواهد توانا است (۲۹) و آنچه برسد به شما از مصیبت پس به سبب چیزی است که

كَسَبَتۡ أَيۡدِيكُمۡ وَيَعۡفُواْ عَن كَثِيرٖ ﴿٣٠﴾ وَمَآ أَنتُم بِمُعۡجِزِينَ
کسب کرده است دست های شما و درمی گذرد از بسیاری [گناهان] (۳۰) و نیستید شما عاجزکنندگان [الله]

فِي ٱلۡأَرۡضِۖ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِن وَلِيّٖ وَلَا نَصِيرٖ ﴿٣١﴾
در زمین و نیست برای شما جز الله هیچ کارسازی و نه یاوری (۳۱)

وَمِنْ ءَايَٰتِهِ ٱلْجَوَارِ فِى ٱلْبَحْرِ كَٱلْأَعْلَٰمِ ﴿٣٢﴾ إِن يَشَأْ يُسْكِنِ ٱلرِّيحَ
و از نشانه های او کشتی های روان است در دریا مانند کوه ها (۳۲) اگر خواهد ساکن گرداند باد را

فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَىٰ ظَهْرِهِۦٓ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ
آنگاه می گردند [کشتی ها] بی حرکت بر پشت آن [دریا] همانا در این نشانه هایی است برای هر صبرپیشهٔ شکرگزار

﴿٣٣﴾ أَوْ يُوبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوا۟ وَيَعْفُ عَن كَثِيرٍ ﴿٣٤﴾ وَيَعْلَمَ ٱلَّذِينَ
(۳۳) یا هلاک می کند [اهل] کشتی ها را به سبب آنچه کردند و درگذرد از بسیاری [گناهان] (۳۴) و تا بدانند آنان که

يُجَٰدِلُونَ فِىٓ ءَايَٰتِنَا مَا لَهُم مِّن مَّحِيصٍ ﴿٣٥﴾ فَمَآ أُوتِيتُم مِّن شَىْءٍ فَمَتَٰعُ
مجادله می کنند دربارهٔ آیات ما که نیست برای آنان هیچ گریزگاهی (۳۵) پس آنچه داده شده به شما از هرچیزی پس اندک بهره‌ای

ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
از زندگانی دنیاست و آنچه نزد الله است بهتر و پاینده تر است برای آنان که ایمان آورده اند و بر پروردگار خود

يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾ وَٱلَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَٰٓئِرَ ٱلْإِثْمِ وَٱلْفَوَٰحِشَ وَإِذَا مَا
توکل می کنند (۳۶) و [برای] آنان که دوری می کنند از گناهان بزرگ و کارهای زشت و چون

غَضِبُوا۟ هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَٱلَّذِينَ ٱسْتَجَابُوا۟ لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ
به خشم می آیند ایشان درمی گذرند (۳۷) و[برای] آنان که پاسخ داده‌اند [دعوت] پروردگار خود را و برپا داشته‌اند نماز را

وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٨﴾ وَٱلَّذِينَ إِذَآ أَصَابَهُمُ
و کار ایشان به مشورت است در میانشان و از آنچه روزی داده ایم ایشان را انفاق می کنند (۳۸) و [برای] آنان که چون برسد به ایشان

ٱلْبَغْىُ هُمْ يَنتَصِرُونَ ﴿٣٩﴾ وَجَزَٰٓؤُا۟ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ۖ فَمَنْ عَفَا
ستم انتقام می گیرند (۳۹) و سزای بدی بدی است مانند آن پس کسی که عفو کند

وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُۥ عَلَى ٱللَّهِ ۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَلَمَنِ ٱنتَصَرَ
و اصلاح کند آنگاه پاداش او بر الله است همانا الله دوست نمی‌دارد ستمکاران را (۴۰) و هر آینه کسی که انتقام کشد

بَعْدَ ظُلْمِهِۦ فَأُو۟لَٰٓئِكَ مَا عَلَيْهِم مِّن سَبِيلٍ ﴿٤١﴾ إِنَّمَا ٱلسَّبِيلُ عَلَى ٱلَّذِينَ
بعد از ستمی که به او شده پس آنان نیست برضدشان هیچ راه [اعتراضی] (۴۱) جز این نیست که راه [ملامت] بر کسانی است که

يَظْلِمُونَ ٱلنَّاسَ وَيَبْغُونَ فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمْ
ستم می کنند بر مردمان و سرکشی می کنند در زمین به ناحق آنان برای ایشان

عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ وَلَمَن صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ ٱلْأُمُورِ
عذابی دردناک است (۴۲) و البته هرکه صبر کند و درگذرد همانا این [صبر و عفو] از کارهای استوار است

﴿٤٣﴾ وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِن وَلِىٍّ مِّنۢ بَعْدِهِۦ ۗ وَتَرَى ٱلظَّٰلِمِينَ
(۴۳) و هرکه را گمراه کند الله پس نیست برای او هیچ کارسازی پس از او و می بینی ستمکاران را

لَمَّا رَأَوُا۟ ٱلْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّن سَبِيلٍ ﴿٤٤﴾
چون ببینند عذاب را گویند آیا به سوی بازگشتن هیچ راهی هست؟ (۴۴)

وَتَرَىٰهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَٰشِعِينَ مِنَ ٱلذُّلِّ يَنظُرُونَ
و ببینی ایشان را عرضه می شوند بر آتش درحالی که سرافکنده اند از ذلت می نگرند

مِن طَرْفٍ خَفِيٍّ ۗ وَقَالَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِنَّ ٱلْخَٰسِرِينَ ٱلَّذِينَ
به نگاهی پنهان [زیرچشمی می نگرند] و گویند کسانی که ایمان آورده اند همانا زیانکاران کسانی هستند که

خَسِرُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۗ أَلَآ إِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ
به زیان انداخته اند خودشان و خانوادهٔ خود را در روز رستاخیز آگاه باش به درستی که ستمکاران

فِى عَذَابٍ مُّقِيمٍ (۴۵) وَمَا كَانَ لَهُم مِّنْ أَوْلِيَآءَ يَنصُرُونَهُم
در عذابی پایدارند (۴۵) و نباشد برای آنان کارسازان و یاورانی که یاری کنند آنان را

مِّن دُونِ ٱللَّهِ ۗ وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِن سَبِيلٍ (۴۶) ٱسْتَجِيبُوا۟
جز الله و هرکه را گمراه کند الله آنگاه نیست برای او هیچ راه [نجاتی] (۴۶) پاسخ دهید

لِرَبِّكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِىَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهُۥ مِنَ ٱللَّهِ ۚ مَا لَكُم
پروردگار خود را پیش از آنکه بیاید روزی که نیست بازگشتی برای او از جانب الله نیست برای شما

مِّن مَّلْجَإٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُم مِّن نَّكِيرٍ (۴۷) فَإِنْ أَعْرَضُوا۟
هیچ پناهگاهی در آن روز و نیست برای شما هیچ گونه انکاری (۴۷) پس اگر روی برگردانند [از قبول دعوت]

فَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۖ إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا ٱلْبَلَٰغُ ۗ وَإِنَّآ إِذَآ
پس نفرستادیم تو را بر آنها نگهبان نیست بر تو مگر رساندن [پیام] و همانا ما چون

أَذَقْنَا ٱلْإِنسَٰنَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا ۖ وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌۢ
بچشانیم به انسان از جانب خود رحمتی را شاد شوند به آن و اگر برسد به آنها گزندی

بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ كَفُورٌ (۴۸) لِّلَّهِ مُلْكُ
به سبب آنچه پیش فرستاده است دست هایشان پس همانا انسان سخت ناسپاس است (۴۸) از آن الله است فرمانروایی

ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۚ يَهَبُ لِمَن يَشَآءُ إِنَٰثًا
آسمان ها و زمین می آفریند آنچه خواهد می بخشد هرکه را خواهد دخترانی

وَيَهَبُ لِمَن يَشَآءُ ٱلذُّكُورَ (۴۹) أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَٰثًا ۖ
و می بخشد هرکه را خواهد پسران (۴۹) یا با هم دهد ایشان را پسران و دختران

سه چهارم حزب ۴۹

وَيَجْعَلُ مَن يَشَآءُ عَقِيمًا ۚ إِنَّهُۥ عَلِيمٌ قَدِيرٌ (۵۰) ۞ وَمَا كَانَ
و می گرداند هرکه را که خواهد نازا همانا او بس دانای توانا است (۵۰) و نسزد

لِبَشَرٍ أَن يُكَلِّمَهُ ٱللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِن وَرَآئِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ
برای هیچ بشری که سخن گوید با او الله مگر به وحی یا از پس پرده ای یا بفرستد

رَسُولًا فَيُوحِىَ بِإِذْنِهِۦ مَا يَشَآءُ ۚ إِنَّهُۥ عَلِىٌّ حَكِيمٌ (۵۱)
رسولی [فرشته ای] را پس وحی کند به فرمان او آنچه را [الله] خواهد همانا اوست بلند مرتبهٔ سنجیده کار (۵۱)

وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا ۚ مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ
و این چنین وحی کردیم به سوی تو روحی[قرآن] را از امر خود و تو نمی دانستی که چیست کتاب

وَلَا الْإِيمَانُ وَلَٰكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا ۚ
ونمی دانستی که [چیست]ایمان ولیکن گردانیدیم آن را نوری که هدایت می کنیم به آن هرکه را که خواهیم از بندگان خود

وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾ صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ
و همانا تو قطعاً هدایت می کنی به راهی راست (۵۲) راه الله آن که از آنِ اوست

مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ﴿٥٣﴾
آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است آگاه باشید به سوی الله بازمی گردد همهٔ کارها (۵۳)

ترتیبها ۴۳ — سُورَةُ الزُّخْرُفِ — آیاتها ۸۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
به نام الله مهر گسترِ مهربان

حم ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
حا، میم (۱) سوگند به این کتاب روشنگر (۲) همانا ما قرار دادیم این کتاب را قرآنی به زبان عربی

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٣﴾ وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا
باشد که شما خرد ورزید (۳) و بی گمان[این قرآن] در لوح محفوظ نزد ما

لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ ﴿٤﴾ أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا
بلندمرتبهٔ حکمت آمیز است (۴) آیا بازمی داریم از شما این قرآن را با رویگردانی

أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ ﴿٥﴾ وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيٍّ فِي
از آن رو که هستید قومی اسرافکار (۵) و چه بسا فرستادیم پیامبرانی را در میان

الْأَوَّلِينَ ﴿٦﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ
پیشینیان (۶) و نیامد نزد ایشان هیچ پیامبری مگر اینکه او را ریشخند می کردند

﴿٧﴾ فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ
(۷) پس هلاک کردیم سر سخت‌تر از اینان را و گذشت داستان پیشینیان

﴿٨﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ
(۸) و اگر بپرسی از ایشان که چه کسی آفرید آسمان ها و زمین را هر آینه گویند

خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ
آفریده است آنها را آن پیروزمند بس دانا (۹) آن که قرارداد برای شما زمین را

مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠﴾
بستری و قرارداد برای شما در آن راه هایی را باشد که شما راه یابید (۱۰)

وَٱلَّذِي نَزَّلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءَۢ بِقَدَرٖ فَأَنشَرۡنَا بِهِۦ بَلۡدَةٗ مَّيۡتٗاۚ
و همان که فرود آورد از آسمان آب را به اندازه پس زنده گردانیدیم به آن سرزمینی مرده را

كَذَٰلِكَ تُخۡرَجُونَ ﴿١١﴾ وَٱلَّذِي خَلَقَ ٱلۡأَزۡوَٰجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ
این چنین بیرون آورده می شوید [از قبرها] (۱۱) و همان که بیافرید جفت ها را همهٔ آنها را و قرار داد

لَكُم مِّنَ ٱلۡفُلۡكِ وَٱلۡأَنۡعَٰمِ مَا تَرۡكَبُونَ ﴿١٢﴾ لِتَسۡتَوُۥاْ عَلَىٰ ظُهُورِهِۦ
برای شما از کشتی ها و چهارپایانِ دامی آنچه را که سوار می شوید (۱۲) تا قرار گیرید بر پشت های آنها

ثُمَّ تَذۡكُرُواْ نِعۡمَةَ رَبِّكُمۡ إِذَا ٱسۡتَوَيۡتُمۡ عَلَيۡهِ وَتَقُولُواْ سُبۡحَٰنَ
سپس یادکنید نعمت پروردگار خود را آنگاه که قرار گرفتند بر آن و بگویید پاک است

ٱلَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُۥ مُقۡرِنِينَ ﴿١٣﴾ وَإِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا
آن که مسخر ساخت برای ما این را و نبودیم بر آن توانا به بند کردن (۱۳) و همانا ما به سوی پروردگار خود

لَمُنقَلِبُونَ ﴿١٤﴾ وَجَعَلُواْ لَهُۥ مِنۡ عِبَادِهِۦ جُزۡءًاۚ إِنَّ ٱلۡإِنسَٰنَ
بازگردندگانیم (۱۴) و قراردادند برای او از میان بندگانش جزئی را [فرزندی را] به تحقیق آدمی

لَكَفُورٞ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾ أَمِ ٱتَّخَذَ مِمَّا يَخۡلُقُ بَنَاتٖ وَأَصۡفَىٰكُم
ناسپاس آشکار است (۱۵) آیا گرفته است [الله] از آنچه می آفریند دخترانی را و برگزیده است شما را

بِٱلۡبَنِينَ ﴿١٦﴾ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحۡمَٰنِ مَثَلٗا
به پسران (۱۶) و چون مژده داده شود به یکی از آنان به آنچه زده است برای [الله] مهرگستر مثال را

ظَلَّ وَجۡهُهُۥ مُسۡوَدّٗا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿١٧﴾ أَوَمَن يُنَشَّؤُاْ فِي
گردد روی او سیاه در حالی که خشم خود را فرو می خورد (۱۷) آیا آن کس که پرورش می یابد در

ٱلۡحِلۡيَةِ وَهُوَ فِي ٱلۡخِصَامِ غَيۡرُ مُبِينٖ ﴿١٨﴾ وَجَعَلُواْ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةَ
زیور و او در گفتگو بیان روشنی ندارد [شایسته فرزندی الله است] (۱۸) و قرار دادند فرشتگان را

ٱلَّذِينَ هُمۡ عِبَٰدُ ٱلرَّحۡمَٰنِ إِنَٰثًاۚ أَشَهِدُواْ خَلۡقَهُمۡۚ سَتُكۡتَبُ
همانان که خود بندگان [الله] مهرگسترند [به عنوان] دختران آیا شاهد بودند آفرینش ایشان را؟ به زودی نوشته می شود

شَهَٰدَتُهُمۡ وَيُسۡـَٔلُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُواْ لَوۡ شَآءَ ٱلرَّحۡمَٰنُ مَا عَبَدۡنَٰهُمۗ
گواهی شان و پرسیده می شوند (۱۹) و گفتند اگر می خواست [الله] مهرگستر پرستش نمی کردیم آنان را

مَّا لَهُم بِذَٰلِكَ مِنۡ عِلۡمٍۖ إِنۡ هُمۡ إِلَّا يَخۡرُصُونَ ﴿٢٠﴾ أَمۡ ءَاتَيۡنَٰهُمۡ
نیست برای آنان به این [گفتار] هیچ دانشی نیستند آنان مگر اینکه حدس می زنند (۲۰) آیا داده ایم به آنان

كِتَٰبٗا مِّن قَبۡلِهِۦ فَهُم بِهِۦ مُسۡتَمۡسِكُونَ ﴿٢١﴾ بَلۡ قَالُوٓاْ
کتابی را پیش از این پس آنها به آن چنگ زنندگان اند (۲۱) [نه]، بلکه می گویند

إِنَّا وَجَدۡنَآ ءَابَآءَنَا عَلَىٰٓ أُمَّةٖ وَإِنَّا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم مُّهۡتَدُونَ ﴿٢٢﴾
به تحقیق ما یافتیم پدران خود را بر آیینی و همانا ما بر پی آنان راه یافتگانیم (۲۲)

وَكَذَٰلِكَ مَآ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ فِي قَرۡيَةٖ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتۡرَفُوهَآ
و این چنین نفرستادیم پیش از تو در آبادی هیچ بیم دهنده ای را مگر اینکه گفتند متنعمان آن آبادی ها
إِنَّا وَجَدۡنَآ ءَابَآءَنَا عَلَىٰٓ أُمَّةٖ وَإِنَّا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم مُّقۡتَدُونَ ﴿٢٣﴾
همانا ما یافتیم پدران خود را بر آیینی و همانا ما بر پی آنان اقتداکنندگانیم ﴿۲۳﴾
قَٰلَ أَوَلَوۡ جِئۡتُكُم بِأَهۡدَىٰ مِمَّا وَجَدتُّمۡ عَلَيۡهِ ءَابَآءَكُمۡۖ قَالُوٓاْ حزب ۵۰
گفت آیا اگرچه آورده باشم برایتان چیزی راکه هدایت کننده تر از آنچه یافته اید بر آن پدران خود را؟ گفتند
إِنَّا بِمَآ أُرۡسِلۡتُم بِهِۦ كَٰفِرُونَ ﴿٢٤﴾ فَٱنتَقَمۡنَا مِنۡهُمۡۖ فَٱنظُرۡ كَيۡفَ
همانا ما به آنچه فرستاده شده اید به آن کافریم ﴿۲۴﴾ پس انتقام گرفتیم از ایشان پس ببین چگونه
كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُكَذِّبِينَ ﴿٢٥﴾ وَإِذۡ قَالَ إِبۡرَٰهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوۡمِهِۦٓ
شد سرانجام تکذیب کنندگان ﴿۲۵﴾ و [یاد کنید] چون گفت ابراهیم به پدرش و قوم خود
إِنَّنِي بَرَآءٞ مِّمَّا تَعۡبُدُونَ ﴿٢٦﴾ إِلَّا ٱلَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُۥ سَيَهۡدِينِ
همانا من بیزارم از آنچه می پرستید ﴿۲۶﴾ مگر کسی را که آفریده است مرا پس همانا او هدایت می کند مرا
﴿٢٧﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةَۢ بَاقِيَةٗ فِي عَقِبِهِۦ لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُونَ ﴿٢٨﴾ بَلۡ
﴿۲۷﴾ و قرار داد آن را کلمه ای ماندگار در میان پسینیان خویش باشد که آنان [به توحید] بازگردند ﴿۲۸﴾ بلکه
مَتَّعۡتُ هَٰٓؤُلَآءِ وَءَابَآءَهُمۡ حَتَّىٰ جَآءَهُمُ ٱلۡحَقُّ وَرَسُولٞ مُّبِينٞ ﴿٢٩﴾
بهره مند ساختیم اینان و پدرانشان را تا وقتی که آمد نزدشان حق [قرآن] و پیامبری روشنگر ﴿۲۹﴾
وَلَمَّا جَآءَهُمُ ٱلۡحَقُّ قَالُواْ هَٰذَا سِحۡرٞ وَإِنَّا بِهِۦ كَٰفِرُونَ ﴿٣٠﴾ وَقَالُواْ
و چون آمد نزدشان حق گفتند این جادو است و همانا ما به آن کافریم ﴿۳۰﴾ و گفتند
لَوۡلَا نُزِّلَ هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانُ عَلَىٰ رَجُلٖ مِّنَ ٱلۡقَرۡيَتَيۡنِ عَظِيمٍ ﴿٣١﴾ أَهُمۡ
چرا نازل نشد این قرآن بر مردی بزرگ از [یکی] این دو شهر [مکه و طائف]؟ ﴿۳۱﴾ آیا آنان
يَقۡسِمُونَ رَحۡمَتَ رَبِّكَۚ نَحۡنُ قَسَمۡنَا بَيۡنَهُم مَّعِيشَتَهُمۡ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ
قسمت می کنند رحمت پروردگار تو را؟ ما قسمت کرده ایم میان ایشان روزی ایشان را در زندگانی
ٱلدُّنۡيَاۚ وَرَفَعۡنَا بَعۡضَهُمۡ فَوۡقَ بَعۡضٖ دَرَجَٰتٖ لِّيَتَّخِذَ بَعۡضُهُم
دنیا و بالا برده ایم برخی ایشان را بر برخی دیگر به درجاتی تا بگیرد برخی ایشان
بَعۡضٗا سُخۡرِيّٗاۗ وَرَحۡمَتُ رَبِّكَ خَيۡرٞ مِّمَّا يَجۡمَعُونَ ﴿٣٢﴾ وَلَوۡلَآ
برخی دیگر را به خدمت و رحمت پروردگار تو بهتر است از آنچه جمع می کنند ﴿۳۲﴾ واگر نه
أَن يَكُونَ ٱلنَّاسُ أُمَّةٗ وَٰحِدَةٗ لَّجَعَلۡنَا لِمَن يَكۡفُرُ بِٱلرَّحۡمَٰنِ
این بود که می‌شدند مردمان امتی یگانه [در کفر] هرآینه قرار می‌دادیم برای کسانی که کفر می‌ورزند به[الله] مهرگستر
لِبُيُوتِهِمۡ سُقُفٗا مِّن فِضَّةٖ وَمَعَارِجَ عَلَيۡهَا يَظۡهَرُونَ ﴿٣٣﴾
برای خانه هایشان سقف هایی از نقره و نیز نردبان هایی که بر آنها بالا روند ﴿۳۳﴾

وَلِبُيُوتِهِمۡ أَبۡوَٰبٗا وَسُرُرًا عَلَيۡهَا يَتَّكِـُٔونَ ﴿٣٤﴾ وَزُخۡرُفٗاۚ وَإِن
و برای خانه هایشان درها و تخت هایی که بر آنها تکیه کنند ﴿۳۴﴾ و هرگونه زینتی [را بدیشان می دادیم] و نیست

كُلُّ ذَٰلِكَ لَمَّا مَتَٰعُ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۚ وَٱلۡأٓخِرَةُ عِندَ رَبِّكَ
همهٔ اینها مگر بهره مندی زندگانی دنیا و [بهره مندی] آخرت نزد پروردگار تو

لِلۡمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾ وَمَن يَعۡشُ عَن ذِكۡرِ ٱلرَّحۡمَٰنِ نُقَيِّضۡ لَهُۥ شَيۡطَٰنٗا
برای پرواپیشگان است ﴿۳۵﴾ و هر که چشم پوشد از یاد [الله] مهرگستر برمی گماریم بر او شیطانی را

فَهُوَ لَهُۥ قَرِينٞ ﴿٣٦﴾ وَإِنَّهُمۡ لَيَصُدُّونَهُمۡ عَنِ ٱلسَّبِيلِ وَيَحۡسَبُونَ
که او برایش همدم باشد ﴿۳۶﴾ و همانا بازمی دارندشان از راه حق و آنها می پندارند

أَنَّهُم مُّهۡتَدُونَ ﴿٣٧﴾ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَنَا قَالَ يَٰلَيۡتَ بَيۡنِي وَبَيۡنَكَ
که خودشان راه یافتگانند ﴿۳۷﴾ تا آنگاه که بیاید پیش ما گوید [به همدم خود] ای کاش در میان من و در میان تو

بُعۡدَ ٱلۡمَشۡرِقَيۡنِ فَبِئۡسَ ٱلۡقَرِينُ ﴿٣٨﴾ وَلَن يَنفَعَكُمُ ٱلۡيَوۡمَ
فاصلهٔ مشرق و مغرب بود که بد همدمی است ﴿۳۸﴾ و هرگز سود ندهد شما را امروز

إِذ ظَّلَمۡتُمۡ أَنَّكُمۡ فِي ٱلۡعَذَابِ مُشۡتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾ أَفَأَنتَ تُسۡمِعُ
زیرا ستم کرده اید همانا شما در عذاب با هم شریک هستید ﴿۳۹﴾ آیا تو می شنوانی

ٱلصُّمَّ أَوۡ تَهۡدِي ٱلۡعُمۡيَ وَمَن كَانَ فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ ﴿٤٠﴾
کران را یا هدایت می کنی کوران را و کسی که هست در گمراهی آشکار ﴿۴۰﴾

فَإِمَّا نَذۡهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنۡهُم مُّنتَقِمُونَ ﴿٤١﴾ أَوۡ نُرِيَنَّكَ ٱلَّذِي
پس اگر ببریم تو را [از این دنیا] پس به تحقیق ما از آنان انتقام گیرندگانیم ﴿۴۱﴾ یا بنماییم به تو آنچه را

وَعَدۡنَٰهُمۡ فَإِنَّا عَلَيۡهِم مُّقۡتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾ فَٱسۡتَمۡسِكۡ بِٱلَّذِيٓ أُوحِيَ
وعده داده ایم به آنان پس همانا ما بر ایشان تواناییم ﴿۴۲﴾ پس چنگ بزن به آنچه وحی شد

إِلَيۡكَۖ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ﴿٤٣﴾ وَإِنَّهُۥ لَذِكۡرٞ لَّكَ وَلِقَوۡمِكَۖ
به سوی تو همانا تو بر راهی راست هستی ﴿۴۳﴾ و همانا این [قرآن] یاد کردی است برای تو و قوم تو

وَسَوۡفَ تُسۡـَٔلُونَ ﴿٤٤﴾ وَسۡـَٔلۡ مَنۡ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ مِن رُّسُلِنَآ
و به زودی بازخواست می شوید ﴿۴۴﴾ و بپرس از آنان که فرستاده بودیم پیش از تو از پیامبران خود

أَجَعَلۡنَا مِن دُونِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ءَالِهَةٗ يُعۡبَدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا
آیا قرار دادیم غیر از [الله] مهرگستر اله هایی که پرستیده شوند ﴿۴۵﴾ و هر آینه فرستادیم

مُوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَآ إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ وَمَلَإِيْهِۦ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ
موسی را با نشانه های خود به سوی فرعون و سران قوم او پس گفت همانا من فرستادهٔ

رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٤٦﴾ فَلَمَّا جَآءَهُم بِـَٔايَٰتِنَآ إِذَا هُم مِّنۡهَا يَضۡحَكُونَ ﴿٤٧﴾
پروردگار جهانیانم ﴿۴۶﴾ پس چون آورد برای آنها نشانه های ما را همانندم آنان به آن می خندیدند ﴿۴۷﴾

وَمَا نُرِيهِم مِّنْ ءَايَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا ۖ وَأَخَذْنَٰهُم

و نمی نمودیم به آنان هیچ نشانه ای را مگر اینکه بزرگ‌تر بود از همانندش و گرفتار کردیم آنان را

بِٱلْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ (۴۸) وَقَالُوا۟ يَٰٓأَيُّهَ ٱلسَّاحِرُ ٱدْعُ لَنَا

به عذاب باشد که آنان بازگردند (۴۸) و گفتند ای جادوگر بخوان برای ما

رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِندَكَ إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ (۴۹) فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ

پروردگار خود را به آنچه پیمان بسته است با تو همانا ما راه یافتگانیم (۴۹) پس چون برداشتیم از ایشان

ٱلْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنكُثُونَ (۵۰) وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِى قَوْمِهِۦ

عذاب را ناگاه آنان پیمان را می شکستند (۵۰) و ندا کرد فرعون در میان قوم خود

قَالَ يَٰقَوْمِ أَلَيْسَ لِى مُلْكُ مِصْرَ وَهَٰذِهِ ٱلْأَنْهَٰرُ تَجْرِى مِن

گفت ای قوم من آیا نیست برای من فرمانروایی مصر درحالی که این جوی‌ها می‌رود از

تَحْتِىٓ ۖ أَفَلَا تُبْصِرُونَ (۵۱) أَمْ أَنَا۠ خَيْرٌ مِّنْ هَٰذَا ٱلَّذِى هُوَ مَهِينٌ

زیر[قصر] من آیا نمی بینید (۵۱) بلکه من بهترم از این کسی که او بی ارزش است

وَلَا يَكَادُ يُبِينُ (۵۲) فَلَوْلَآ أُلْقِىَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِّن ذَهَبٍ أَوْ جَآءَ

و نمی تواند سخن گوید به روشنی (۵۲) پس چرا افکنده نشده بر او دستبندهایی از طلا یا [چرا] نیامده

مَعَهُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ مُقْتَرِنِينَ (۵۳) فَٱسْتَخَفَّ قَوْمَهُۥ

همراه او فرشتگان دوشادوش (۵۳) پس سبکسار[کم خرد و بی خبر] کرد قوم خود را

فَأَطَاعُوهُ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَوْمًا فَٰسِقِينَ (۵۴) فَلَمَّآ ءَاسَفُونَا

پس اطاعت کردند[فرمان]او را همانا آنها بودند قومی نافرمان [از فرمان الله] (۵۴) پس چون به خشم آوردند ما را

ٱنتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَٰهُمْ أَجْمَعِينَ (۵۵) فَجَعَلْنَٰهُمْ

انتقام گرفتیم از آنان پس غرق ساختیم آنان را همگی (۵۵) پس قراردادیم آنان را

سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْءَاخِرِينَ (۵۶) ۞ وَلَمَّا ضُرِبَ ٱبْنُ مَرْيَمَ

پیشگامانی [در عذاب] و مایهٔ عبرتی برای آیندگان (۵۶) و چون آورده شود[داستان آفرینش] پسر مریم

ربع حزب ۵۰

مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ (۵۷) وَقَالُوٓا۟ ءَأَٰلِهَتُنَا

[به عنوان] مثال ناگاه قوم تو از آن [به تمسخر] بانگ برمی دارند (۵۷) و گویند آیا اله های ما

خَيْرٌ أَمْ هُوَ ۚ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًۢا ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ (۵۸)

بهتراند یا او نیاوردند این مثال را برای تو مگر برای چون و چرا بلکه آنان قومی ستیزه جویند (۵۸)

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَٰهُ مَثَلًا لِّبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ

نیست او[پسر مریم] مگر بنده ای که انعام کرده ایم بر وی و قراردادیم او را سرمشقی برای بنی اسرائیل

(۵۹) وَلَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنَا مِنكُم مَّلَٰٓئِكَةً فِى ٱلْأَرْضِ يَخْلُفُونَ (۶۰)

(۵۹) و اگر می خواستیم البته قرار می دادیم به جای شما فرشتگانی را در زمین که جانشین [شما] شوند (۶۰)

وَإِنَّهُۥ لَعِلۡمٞ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمۡتَرُنَّ بِهَا وَٱتَّبِعُونِۚ هَٰذَا صِرَٰطٞ
و همانا او[پسر مریم] وسیلهٔ دانشی است برای رستاخیز پس تردید نکنید در آمدن آن [رستاخیز] و پیروی کنید مرا این است راهی

مُّسۡتَقِيمٞ ﴿٦١﴾ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُۖ إِنَّهُۥ لَكُمۡ عَدُوّٞ مُّبِينٞ
راست ۶۱ و بازندارد شما را شیطان همانا او برای شما دشمنی آشکار است

﴿٦٢﴾ وَلَمَّا جَآءَ عِيسَىٰ بِٱلۡبَيِّنَٰتِ قَالَ قَدۡ جِئۡتُكُم بِٱلۡحِكۡمَةِ
۶۲ و چون آورد عیسی دلائل روشن را گفت به تحقیق آورده ام برای شما حکمت را

وَلِأُبَيِّنَ لَكُم بَعۡضَ ٱلَّذِي تَخۡتَلِفُونَ فِيهِۖ فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ
و تا بیان کنم برای شما برخی آنچه را که اختلاف می کردید در آن پس پروا کنید از الله و اطاعت کنید مرا

﴿٦٣﴾ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمۡ فَٱعۡبُدُوهُۚ هَٰذَا صِرَٰطٞ مُّسۡتَقِيمٞ
۶۳ همانا الله اوست پروردگار من و پروردگار شما پس بپرستید او را این است راهی راست

﴿٦٤﴾ فَٱخۡتَلَفَ ٱلۡأَحۡزَابُ مِنۢ بَيۡنِهِمۡۖ فَوَيۡلٞ لِّلَّذِينَ ظَلَمُواْ
۶۴ ولی اختلاف کردند گروه ها میان خود پس وای بر آنان که ستم کردند

مِنۡ عَذَابِ يَوۡمٍ أَلِيمٍ ﴿٦٥﴾ هَلۡ يَنظُرُونَ إِلَّا ٱلسَّاعَةَ أَن
از عذاب روزی دردناک ۶۵ آیا انتظار می کشند جز رستاخیز را که

تَأۡتِيَهُم بَغۡتَةٗ وَهُمۡ لَا يَشۡعُرُونَ ﴿٦٦﴾ ٱلۡأَخِلَّآءُ يَوۡمَئِذِۭ
بیاید به سراغ ایشان ناگهان درحالی که آنان بی خبر باشند ۶۶ دوستان در آن روز

بَعۡضُهُمۡ لِبَعۡضٍ عَدُوٌّ إِلَّا ٱلۡمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾ يَٰعِبَادِ لَا خَوۡفٌ
دشمن یکدیگرند مگر پرهیز کاران ۶۷ ای بندگان من نیست هیچ ترسی

عَلَيۡكُمُ ٱلۡيَوۡمَ وَلَآ أَنتُمۡ تَحۡزَنُونَ ﴿٦٨﴾ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِـَٔايَٰتِنَا
بر شما امروز و نه شما اندوهگین می شوید ۶۸ آنان که ایمان آوردند به آیات ما

وَكَانُواْ مُسۡلِمِينَ ﴿٦٩﴾ ٱدۡخُلُواْ ٱلۡجَنَّةَ أَنتُمۡ وَأَزۡوَٰجُكُمۡ
و بودند مسلمان ۶۹ داخل شوید به بهشت شما و همسرانتان

تُحۡبَرُونَ ﴿٧٠﴾ يُطَافُ عَلَيۡهِم بِصِحَافٖ مِّن ذَهَبٖ وَأَكۡوَابٖۖ
درحالی که شادمان گردانده می شوید ۷۰ گردانیده شود بر گرد آنان کاسه های زرین و تُنگ هایی [لبریز از نوشیدنی]

وَفِيهَا مَا تَشۡتَهِيهِ ٱلۡأَنفُسُ وَتَلَذُّ ٱلۡأَعۡيُنُۖ وَأَنتُمۡ فِيهَا
و باشد در آن آنچه بخواهد دلشان و لذت ببرد چشم ها و شما در آنجا باشید

خَٰلِدُونَ ﴿٧١﴾ وَتِلۡكَ ٱلۡجَنَّةُ ٱلَّتِيٓ أُورِثۡتُمُوهَا بِمَا كُنتُمۡ
جاویدان ۷۱ و این آن بهشتی است که به ارث داده اند آن را به شما به سبب آنچه

تَعۡمَلُونَ ﴿٧٢﴾ لَكُمۡ فِيهَا فَٰكِهَةٞ كَثِيرَةٞ مِّنۡهَا تَأۡكُلُونَ ﴿٧٣﴾
می کردید ۷۲ برای شما است در آن میوهٔ بسیار که از آن می خورید ۷۳

إِنَّ ٱلْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابِ جَهَنَّمَ خَٰلِدُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ
همانا بزهکاران در عذاب دوزخ جاویدند ﴿۷۴﴾ سبک گردانیده نشود از ایشان[عذاب] و ایشان

فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَلَمْنَٰهُمْ وَلَٰكِن كَانُوا۟ هُمُ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٧٦﴾
در آن ناامید خواهند بود ﴿۷۵﴾ و ما ستم نکردیم بر آنان و لیکن آنان بودند خود ستمکار ﴿۷۶﴾

وَنَادَوْا۟ يَٰمَٰلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُم مَّٰكِثُونَ ﴿٧٧﴾ لَقَدْ
و فریاد کنند که ای مالک [دوزخ] باید تمام کند کار ما را پروردگارت گوید [مالک] قطعاً شما ماندگارید ﴿۷۷﴾ هر آینه

جِئْنَٰكُم بِٱلْحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَٰرِهُونَ ﴿٧٨﴾ أَمْ أَبْرَمُوٓا۟ أَمْرًا
آوردیم برای شما حق را و لیکن بیشتر شما حق را ناخوش می‌داشتید ﴿۷۸﴾ آیا استوار داشته اند کاری را؟

فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٧٩﴾ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَىٰهُم ۚ بَلَىٰ
پس همانا ما نیز [در برابر آنان] عزم قطعی می‌گیریم ﴿۷۹﴾ آیا می پندارند که ما نمی شنویم راز ایشان و رازگویی شان؟ آری

وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨٠﴾ قُلْ إِن كَانَ لِلرَّحْمَٰنِ وَلَدٌ فَأَنَا۠ أَوَّلُ
و فرستادگان ما نزد ایشان [رازشان را] می نویسند ﴿۸۰﴾ بگو اگر می بود برای [الله] مهرگستر فرزندی پس من نخستین

ٱلْعَٰبِدِينَ ﴿٨١﴾ سُبْحَٰنَ رَبِّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ رَبِّ ٱلْعَرْشِ
پرستندگان[او] می بودم ﴿۸۱﴾ پاک است پروردگار آسمان ها و زمین پروردگار عرش

عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا۟ وَيَلْعَبُوا۟ حَتَّىٰ يُلَٰقُوا۟ يَوْمَهُمُ
از آنچه وصف می کنند ﴿۸۲﴾ پس رها کن آنان را که در یاوه گویی فرو روند و بازی کنند تا آنکه دیدار کنند روزشان را

ٱلَّذِى يُوعَدُونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ ٱلَّذِى فِى ٱلسَّمَآءِ إِلَٰهٌ وَفِى ٱلْأَرْضِ
که وعده داده می شوند ﴿۸۳﴾ و اوست آنکه در آسمان الله و در زمین نیز

إِلَٰهٌ ۚ وَهُوَ ٱلْحَكِيمُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾ وَتَبَارَكَ ٱلَّذِى لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
الله است و اوست آن سنجیده کار دانا ﴿۸۴﴾ و پر برکت است آنکه برای اوست فرمانروایی آسمان ها

وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِندَهُۥ عِلْمُ ٱلسَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
و زمین و آنچه در میان آن دو است و تنها نزد اوست علم رستاخیز و به سوی او بازگردانده می شوید

﴿٨٥﴾ وَلَا يَمْلِكُ ٱلَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ ٱلشَّفَٰعَةَ إِلَّا مَن
﴿۸۵﴾ و در اختیار ندارند آنان که می خوانند به جای او شفاعت را مگر کسانی که

شَهِدَ بِٱلْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ
گواهی داده باشند به حق درحالی که آنان آگاه باشند ﴿۸۶﴾ و اگر بپرسی از آنان که چه کسی آفریده آنان را؟

لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ ۖ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾ وَقِيلِهِۦ يَٰرَبِّ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ
هر آینه گویند الله پس چگونه [از حق] برگردانده می شوند ﴿۸۷﴾ و سخن او [ای] پروردگارم همانا این مردمان قومی هستند

لَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ فَٱصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَٰمٌ ۚ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾
که ایمان نمی آورند ﴿۸۸﴾ پس روی بگردان از ایشان و بگو بدرود [با آنان وداع کن] پس به زودی خواهند دانست ﴿۸۹﴾

ترتیبها ۴۴ | آیاتها ۵۹

سُورَةُ الدُّخَانِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

حمٓ ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ

حا، میم (۱) سوگند به این کتاب روشنگر (۲) همانا ما نازل کردیم آن را در شبی

مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ﴿٣﴾ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ﴿٤﴾

مبارک بی گمان ما بوده ایم بیم دهندگان (۳) در آن [شب] جدا می شود هر کار استواری (۴)

أَمْرًا مِّنْ عِندِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٥﴾ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ إِنَّهُ هُوَ

به فرمانی از نزد ما همانا ما بوده ایم فرستندگان (۵) رحمتی از پروردگارت به درستی که اوست آن

السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦﴾ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا

شنوای دانا (۶) پروردگار آسمان ها و زمین و آنچه میان آن هر دو است

إِن كُنتُم مُّوقِنِينَ ﴿٧﴾ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ

اگر هستید شما یقین داران (۷) نیست هیچ معبودی مگر او زنده می گرداند و می میراند [اوست] پروردگار شما

وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨﴾ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ

و پروردگار پدران پیشین شما (۸) [نه] بلکه ایشان در شکی به بازی مشغولند

﴿٩﴾ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٠﴾ يَغْشَى

(۹) پس منتظر باش روزی را که بیاورد آسمان دودی آشکار را (۱۰) که فروگیرد

النَّاسَ هَٰذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١﴾ رَّبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ

مردمان را [آنگاه گویند] این است عذابی دردناک (۱۱) [ای] پروردگارما بردار از ما عذاب را

إِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ أَنَّىٰ لَهُمُ الذِّكْرَىٰ وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿١٣﴾

همانا ما ایمان آورندگان (۱۲) چگونه برای آنها این پند [سودمند] است؟ درحالی که آمده است ایشان را پیامبری روشنگر (۱۳)

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ ﴿١٤﴾ إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا

سپس روی گردانیدند از وی و گفتند تعلیم داده شده ای دیوانه است (۱۴) همانا ما برمی داریم عذاب را اندکی

إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ﴿١٥﴾ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنتَقِمُونَ

ولی شما [به آیین خود] برمی گردید (۱۵) روزی که دست می یازیم به بزرگ ترین حمله [بر کافران] زیرا ما انتقام گیرندگانیم

نصف حزب ۵۰

﴿١٦﴾ ۞ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ

(۱۶) و هر آینه آزمایش کرده بودیم پیش از آنان قوم فرعون را و آمده بود نزدشان فرستاده ای

كَرِيمٌ ﴿١٧﴾ أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٨﴾

ارجمند (۱۷) به این که بسپارید به من بندگان الله را [یعنی بنی اسرائیل را] همانا من برای شما فرستاده ای امین هستم (۱۸)

وَأَن لَّا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُم بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٩﴾ وَإِنِّي عُذْتُ
و برتری مجویید بر الله همانا من آورنده ام برای شما دلیلی روشن را ﴿۱۹﴾ و همانا من پناه می برم

بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَن تَرْجُمُونِ ﴿٢٠﴾ وَإِن لَّمْ تُؤْمِنُوا لِي فَاعْتَزِلُونِ ﴿٢١﴾ فَدَعَا
به پروردگار خود و پروردگار شما از اینکه سنگسار کنید مرا ﴿۲۰﴾ و اگر ایمان نمی آورید به من پس از من کناره گیرید ﴿۲۱﴾ پس برخواند

رَبَّهُ أَنَّ هَٰؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ﴿٢٢﴾ فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُم
پروردگارش را که اینان گروهی اند بزهکار ﴿۲۲﴾ پس [گفتیم] ببر بندگان مرا هنگام شب همانا شما

مُّتَّبَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُندٌ مُّغْرَقُونَ ﴿٢٤﴾ كَمْ
تعقیب شدگان اید ﴿۲۳﴾ و واگذار دریا را شکافته و آرام همانا آنان سپاهی غرق شدگان اند ﴿۲۴﴾ چه بسیار

تَرَكُوا مِن جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٥﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٢٦﴾ وَنَعْمَةٍ
گذاشتند باغ ها و چشمه هایی را ﴿۲۵﴾ و کشت ها و جایگاهی نیکو را ﴿۲۶﴾ و خوشی و آسایشی را که

كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ ﴿٢٧﴾ كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٢٨﴾
بودند در آن سرخوشان ﴿۲۷﴾ این چنین و میراث دادیم آنها را به گروهی دیگران ﴿۲۸﴾

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَقَدْ
پس گریه نکرد بر آنها آسمان و زمین و مهلت نیافتند ﴿۲۹﴾ و هر آینه

نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٣٠﴾ مِن فِرْعَوْنَ إِنَّهُ
نجات دادیم بنی اسرائیل را از عذاب خوارکننده ﴿۳۰﴾ از [شکنجه] فرعون همانا او

كَانَ عَالِيًا مِّنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدِ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى
بود بلندپروازی از اسرافکاران ﴿۳۱﴾ و هر آینه برگزیدیم آنان[بنی اسرائیل] را از روی دانشی بر

الْعَالَمِينَ ﴿٣٢﴾ وَآتَيْنَاهُم مِّنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ
جهانیان ﴿۳۲﴾ و دادیم به ایشان از نشانه های [خویش] آنچه را در آن آزمونی آشکار بود

﴿٣٣﴾ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٤﴾ إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا
﴿۳۳﴾ همانا اینان می گویند ﴿۳۴﴾ نیست این مگر مردن نخستین ما و نیستیم

نَحْنُ بِمُنشَرِينَ ﴿٣٥﴾ فَأْتُوا بِآبَائِنَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٦﴾ أَهُمْ
ما برانگیخته شدگان ﴿۳۵﴾ پس بیاورید پدران ما را اگر هستید راست گویان ﴿۳۶﴾ آیا آنان

خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ
بهترند یا قوم تبع؟ و آنان که پیش از ایشان بودند؟ هلاک ساختیم آنان را به درستی که آنان بزهکار بودند

﴿٣٧﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ﴿٣٨﴾
﴿۳۷﴾ و نیافریدیم آسمان ها و زمین را و آنچه میان هر آن دو است بازی کنان ﴿۳۸﴾

مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾
نیافریدیم هر آن دو را مگر به حق و لیکن بیشترشان نمی دانند ﴿۳۹﴾

إِنَّ يَوْمَ ٱلْفَصْلِ مِيقَٰتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى

به تحقیق روز داوری وعده گاه همهٔ آنان است ۴۰ روزی که دفع نکند هیچ دوستی

عَن مَّوْلًى شَيْـًٔا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾ إِلَّا مَن رَّحِمَ ٱللَّهُ

از دوست دیگر چیزی را و نه ایشان یاری شوند ۴۱ مگر آن کس که [براو] رحم آوَرد الله

إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾ إِنَّ شَجَرَتَ ٱلزَّقُّومِ ﴿٤٣﴾

همانا الله آن پیروزمند مهربان است ۴۲ همانا درخت زقوم ۴۳

طَعَامُ ٱلْأَثِيمِ ﴿٤٤﴾ كَٱلْمُهْلِ يَغْلِي فِي ٱلْبُطُونِ ﴿٤٥﴾ كَغَلْيِ

خوراک گناهکار است ۴۴ مانند مس گداخته می جوشد در شکم ها ۴۵ مانند

ٱلْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾ خُذُوهُ فَٱعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَآءِ ٱلْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ

آب جوشان ۴۶ بگیرید او را پس بکشانید او را در میان دوزخ ۴۷ سپس

صُبُّوا۟ فَوْقَ رَأْسِهِۦ مِنْ عَذَابِ ٱلْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾ ذُقْ إِنَّكَ

بریزید بالای سر او از عذاب آب جوشان ۴۸ بچش همانا تویی

أَنتَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾ إِنَّ هَٰذَا مَا كُنتُم بِهِۦ تَمْتَرُونَ

آن پیروزمند ارجمند ۴۹ همانا همین است آنچه در آن تردید می کردید

﴿٥٠﴾ إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥١﴾ فِي جَنَّٰتٍ وَعُيُونٍ

۵۰ همانا پرهیزکاران در جایگاهی امن اند ۵۱ در باغ ها و چشمه ها

﴿٥٢﴾ يَلْبَسُونَ مِن سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتَقَٰبِلِينَ ﴿٥٣﴾

۵۲ می پوشند از دیبای نازک و ستبر درحالی که روبروی یکدیگر باشند ۵۳

كَذَٰلِكَ وَزَوَّجْنَٰهُم بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٤﴾ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ

این چنین و جفتشان کنیم با سیاه چشمانی فراخ چشم ۵۴ درخواست می کنند در آنجا هر

فَٰكِهَةٍ ءَامِنِينَ ﴿٥٥﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا ٱلْمَوْتَ

میوه ای را با آرامش ۵۵ نچشند در آن مرگ را

إِلَّا ٱلْمَوْتَةَ ٱلْأُولَىٰ ۖ وَوَقَىٰهُمْ عَذَابَ ٱلْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾ فَضْلًا

جز مردن نخستین و نگه‌داشت آنان را از عذاب دوزخ ۵۶ بخششی

مِّن رَّبِّكَ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَٰهُ بِلِسَانِكَ

از پروردگار تو این است همان کامیابی بزرگ ۵۷ پس جز این نیست که آسان ساختیم آن [قرآن را] به زبان تو

لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ فَٱرْتَقِبْ إِنَّهُم مُّرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

شاید که آنان پند گیرند ۵۸ پس منتظر باش به درستی که آنان نیز منتظرند ۵۹

ترتیبها ۴۵ — سُورَةُ الجَاثِيَة — آیاتها ۳۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

حمٓ ﴿١﴾ تَنزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ إِنَّ فِي السَّمَاوَاتِ

حا، میم ﴿۱﴾ فروفرستادن این کتاب از سوی الله پیروزمند سنجیده کار است ﴿۲﴾ همانا در آسمان ها

وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِن دَابَّةٍ آيَاتٌ

و زمین نشانه هایی برای مؤمنان است ﴿۳﴾ و در آفرینش شما و آنچه می پراکند از جنبندگان نشانه هایی است

لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ

برای قومی که یقین دارند ﴿۴﴾ و در آمدوشد شب و روز و در آنچه فروآورده است الله از طرف آسمان

مِن رِّزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ

از روزی پس زنده کرد با آن زمین را بعد از مردن آن و در گردانیدن بادها نشانه هایی است برای قومی

يَعْقِلُونَ ﴿٥﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ

که خرد می ورزند ﴿۵﴾ این نشانه های الله است می خوانیم آن را بر تو به حق پس به کدام سخن بعد از

اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ وَيْلٌ لِّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٧﴾ يَسْمَعُ آيَاتِ

[سخن] الله و آیت های او ایمان می آورند ﴿۶﴾ وای بر هر دروغگوی گنه پیشه ﴿۷﴾ که می شنود آیت های

اللَّهِ تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

الله را که خوانده می شود بر وی باز اصرار می ورزد [به کفر خود] تکبرکنان گویی که نشنیده است آن را پس مژده بده او را به عذابی دردناک

﴿٨﴾ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ

﴿۸﴾ و هرگاه بداند از آیات ما چیزی را می گیرد آن را به مسخره آنان برایشان است عذابی

مُّهِينٌ ﴿٩﴾ مِّن وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُم مَّا كَسَبُوا شَيْئًا

خوار کننده ﴿۹﴾ پیش روی شان دوزخ است و هیچ دفع نکند از آنان آنچه که کسب کرده اند

وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠﴾ هَٰذَا

و نه آنچه که گرفته اند جز الله کارسازانی و برای آنهاست عذابی بزرگ ﴿۱۰﴾ این [قرآن]

هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رِّجْزٍ أَلِيمٌ ﴿١١﴾

هدایت است و آنان که کافر شدند به آیات پروردگار خود برای شان عذابی از کیفری دردناک خواهد بود ﴿۱۱﴾

۞ اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِن

الله است که مسخر ساخت برای شما دریا را تا روان گردند کشتی ها در آن به فرمان او و تا بجویید از

سه چهارم حزب ۵۰

فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي

بخشش او و باشد که شما سپاس گزارید ﴿۱۲﴾ و مسخر کرد برای شما آنچه در آسمان ها و آنچه در

الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٣﴾

زمین است که همه از اوست همانا در این [کار] نشانه هایی است برای قومی که می اندیشند ﴿۱۳﴾

قُل لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ يَغۡفِرُواْ لِلَّذِينَ لَا يَرۡجُونَ أَيَّامَ ٱللَّهِ لِيَجۡزِيَ
بگو به آنان که ایمان آورده اند که درگذرند از کسانی که امید ندارند به روزهای الله تا جزاء دهد

قَوۡمَۢا بِمَا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ﴿١٤﴾ مَنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا فَلِنَفۡسِهِۦۖ
هر گروهی را در برابر آنچه به دست می آوردند (۱۴) هر که بکند کار شایسته را پس به سود خود اوست

وَمَنۡ أَسَآءَ فَعَلَيۡهَاۖ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمۡ تُرۡجَعُونَ ﴿١٥﴾ وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا
و هرکه بدی کند پس به زیان اوست سپس به سوی پروردگار خود بازگردانده می شوید (۱۵) و به تحقیق دادیم

بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحُكۡمَ وَٱلنُّبُوَّةَ وَرَزَقۡنَٰهُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ
به بنی اسرائیل کتاب و حکمت و پیامبری را و روزی دادیم به ایشان از چیزهای پاکیزه

وَفَضَّلۡنَٰهُمۡ عَلَى ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿١٦﴾ وَءَاتَيۡنَٰهُم بَيِّنَٰتٖ مِّنَ ٱلۡأَمۡرِۖ
و برتری بخشیدیم آنان را بر جهانیان (۱۶) و دادیم به ایشان دلائل روشن را از کار [دین]

فَمَا ٱخۡتَلَفُوٓاْ إِلَّا مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلۡعِلۡمُ بَغۡيَۢا بَيۡنَهُمۡۚ إِنَّ
پس اختلاف نکردند مگر پس از آنکه آمد برای شان دانش از روی سرکشی [ستم و حسد] درمیان خود همانا

رَبَّكَ يَقۡضِي بَيۡنَهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ فِيمَا كَانُواْ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَ
پروردگار تو داوری می کند میانشان روز رستاخیز در آنچه که در آن اختلاف می کردند

﴿١٧﴾ ثُمَّ جَعَلۡنَٰكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٖ مِّنَ ٱلۡأَمۡرِ فَٱتَّبِعۡهَا وَلَا تَتَّبِعۡ
(۱۷) سپس قرار دادیم تو را بر شریعتی [نوین] از کار [دین] پس پیروی کن آن را و پیروی مکن

أَهۡوَآءَ ٱلَّذِينَ لَا يَعۡلَمُونَ ﴿١٨﴾ إِنَّهُمۡ لَن يُغۡنُواْ عَنكَ مِنَ ٱللَّهِ
از هوس های آنانی که نمی‌دانند (۱۸) به درستی که آنها هرگز دفع نمی کنند از تو از [عذاب] الله

شَيۡـٔٗاۚ وَإِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ بَعۡضُهُمۡ أَوۡلِيَآءُ بَعۡضٖۖ وَٱللَّهُ وَلِيُّ ٱلۡمُتَّقِينَ
چیزی را و همانا ستمکاران برخی دوستان برخی دیگرند و الله کارساز پرهیزکاران است

﴿١٩﴾ هَٰذَا بَصَٰٓئِرُ لِلنَّاسِ وَهُدٗى وَرَحۡمَةٞ لِّقَوۡمٖ يُوقِنُونَ
(۱۹) این [قرآن] مایهٔ بینش هاست برای مردمان و هدایت و رحمتی است برای قومی که یقین دارند

﴿٢٠﴾ أَمۡ حَسِبَ ٱلَّذِينَ ٱجۡتَرَحُواْ ٱلسَّيِّـَٔاتِ أَن نَّجۡعَلَهُمۡ كَٱلَّذِينَ
(۲۰) آیا پنداشته اند آنان که مرتکب شدند بدی ها را اینکه قرار می دهیم آنها را مانند آنان که

ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ سَوَآءٗ مَّحۡيَاهُمۡ وَمَمَاتُهُمۡۚ سَآءَ
ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته برابر است زندگی شان و مردن شان بد است

مَا يَحۡكُمُونَ ﴿٢١﴾ وَخَلَقَ ٱللَّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ بِٱلۡحَقِّ
آنچه داوری می کنند (۲۱) و آفریده است الله آسمان ها و زمین را به حق

وَلِتُجۡزَىٰ كُلُّ نَفۡسِۢ بِمَا كَسَبَتۡ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ ﴿٢٢﴾
و تا جزا داده شود هر کسی در برابر آنچه کرده است درحالی که آنان ستم نبینند (۲۲)

أَفَرَءَيْتَ مَنِ ٱتَّخَذَ إِلَٰهَهُۥ هَوَىٰهُ وَأَضَلَّهُ ٱللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِۦ
آیا دیدی آن کس را که گرفته است اله خود را هوای[نفس] خود را و گمراه کرده است او را الله با وجود علمی[که به حق داشت] و مهر نهاده بر گوش او

وَقَلْبِهِۦ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِۦ غِشَٰوَةً فَمَن يَهْدِيهِ مِنۢ بَعْدِ ٱللَّهِ ۚ أَفَلَا
و دل او و قرار داده است بر چشم او پرده ای پس چه کسی راه نماید او را پس از الله آیا

تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا۟ مَا هِىَ إِلَّا حَيَاتُنَا ٱلدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَآ
پند نمی گیرید ۲۳ و گفتند نیست آن مگر همین زندگانی دنیوی [ما] می میریم و زنده می شویم و هلاک نمی کند ما را

إِلَّا ٱلدَّهْرُ ۚ وَمَا لَهُم بِذَٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۖ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ
مگر روزگار و نیست آنان را به این [گفتار] هیچ دانشی نیستند آنان جز اینکه گمان پردازی می کنند ۲۴ و چون خوانده شود

عَلَيْهِمْ ءَايَٰتُنَا بَيِّنَٰتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّآ أَن قَالُوا۟ ٱئْتُوا۟ بِـَٔابَآئِنَآ إِن
بر ایشان آیات روشن ما نباشد دلیل آنها مگر آنکه گویند بیاورید پدران ما را اگر

كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلِ ٱللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ
راست می گویید ۲۵ بگو الله زنده می کند شما را سپس می میراند شما را باز گرد می آورد شما را در روز

ٱلْقِيَٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ
رستاخیز که نیست هیچ تردیدی در آن و لیکن بیشتر مردمان نمی دانند ۲۶ و از آنِ الله است فرمانروایی

ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَيَوْمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَخْسَرُ ٱلْمُبْطِلُونَ
آسمان ها و زمین و روزی که برپا شود رستاخیز در آن روز زیانکار شوند باطل گرایان

﴿٢٧﴾ وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَاثِيَةً ۚ كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰٓ إِلَىٰ كِتَٰبِهَا ٱلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ
۲۷ و ببینی هر امتی را که به زانو درآمده است هر امتی خوانده می شود به سوی کارنامهٔ اعمالش امروز جزا داده می شوید به حسب آنچه

تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ هَٰذَا كِتَٰبُنَا يَنطِقُ عَلَيْكُم بِٱلْحَقِّ ۚ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ
می کردید ۲۸ این کتاب ماست که سخن می گوید بر ضدّ شما به حق همانا ما نسخه برداری می کردیم

مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
آنچه را که می کردید ۲۹ پس آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته

فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِى رَحْمَتِهِۦ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْمُبِينُ ﴿٣٠﴾ وَأَمَّا
پس درآوَرَد ایشان را پروردگارشان در رحمت خود این همان کامیابی آشکار است ۳۰ و اما

ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَٰتِى تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَٱسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنتُمْ قَوْمًا
آنکه کافر شدند [به آنان می گویند] مگر خوانده نمی شد آیات من بر شما؟ پس تکبّر می کردید و بودید قومی

مُّجْرِمِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ وَٱلسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُم
بزهکار ۳۱ و چون گفته می شد [به شما] که وعدهٔ الله حق است و رستاخیز هیچ تردیدی نیست در آن می گفتید

مَّا نَدْرِى مَا ٱلسَّاعَةُ إِن نَّظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِينَ ﴿٣٢﴾
نمی دانیم چیست رستاخیز جز گمانی نمی بریم و نیستیم ما یقین کنندگان ۳۲